

Naturalisatie van Barends, Cornelis Nicolaas
en 40 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Cornelis Nicolaas Barends en 40 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

Alle verzoekers zijn afkomstig uit het voormalige Nederlands-Nieuw-Guinea. In verband met de overdracht van dit gebied aan de Verenigde Naties hebben zij zich in Nederland gevestigd. Met uitzondering van de verzoekster, genoemd onder 25, hebben zij de staat van Nederlands onderdaan-niet-Nederlander verloren krachtens artikel 2 van de Rijkswet van 14 september 1962, *Stb.* 358, tot intrekking van de wet van 10 februari 1910 (*Stb.* 55), houdende Regeling van het Nederlandsch onderdaanschap van niet-Nederlanders en nationaliteitsregelingen daarmede verband houdende. Aan hen zou op grond van artikel 3 van genoemde Rijkswet het Nederlandschap bij Koninklijk besluit kunnen worden verleend. In een zodanige naturalisatie zouden echter niet begrepen zijn hun na 1 oktober 1962 geboren kinderen, die nimmer de staat van Nederlands onderdaan hebben bezeten; ook aan de onder 25 genoemde echtgenote van de verzoeker, genoemd onder 24, welke echtgenote het Nederlands onderdaanschap reeds eerder had verloren en wel ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst betreffende de toescheiding van Staatsburgers, kan het Nederlandschap niet bij Koninklijk besluit worden verleend. Allen worden thans voor naturalisatie bij de wet voorgedragen.

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Artikel 3 van meergenoemde Rijkswet van 14 september 1962 stelt geen vereiste van betaling of van duur van de woonplaats in het Koninkrijk gedurende vijf jaren. Gelet hierop worden de verzoekers voorgedragen voor naturalisatie met afwijking van het in de wet op het Nederlanderschap omtrent de betaling en, voor zoveel nodig, omtrent de duur van de woonplaats bepaalde (artikel 3, tweede lid en vijfde lid, aanhef en onder 3e en 2e).

Het kind Elisabeth Kwee, genoemd onder 7, werd op 20 januari 1964 te Amersfoort geboren. Aan haar ouders werd krachtens artikel 3 van meergenoemde Rijkswet het Nederlandschap verleend bij Koninklijk besluit van 7 februari 1964, nr. 81. In deze naturalisatie was het kind niet begrepen. Het komt de ondergetekende wenselijk voor naturalisatie van dit kind bij de wet te bevorderen.

In artikel 2 wordt een minderjarig kind van de verzoekster, genoemd onder 39, welk kind in Indonesië woonachtig is, van mede-naturalisatie uitgesloten.

De onder 2, 4, 6, 8, 11, 13, 15, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39 en 41, genoemde gehuwde vrouwen stellen evenals haar in het wetsontwerp genoemde echtgenoten prijs op het bezit van het Nederlanderschap. Vermits zij deze staat niet kunnen verkrijgen door het doen van een kennisgeving, als bedoeld in Overgangsbepaling I, opgenomen in artikel 3 van de Rijkswet van 14 november 1963, *Stb.* 467, worden zij eveneens voor naturalisatie voorgedragen.

De Minister van Justitie,
Y. SCHOLTEN.